Ч. 277 (13.872). Львів, вівторок 16. жовтня 1934. Poczlowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леїв, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

В справі виборів до сільських громадських рад.

Вибори до галицьких громадських рад вже розписані. Передвиборчий період триватиме приблизно 1 місяць. На цей час Повітові Народні Комітети мають виконувати обовязки Повітових Виборчих Комітетів у справі виборів до громадських рад. З огляду на те Повітові Народні Комітети мають:

1) Подбати, щоби українці йшли до виборів солідарно й зорганізовано;

2) Подбати, щоби у всіх громадах повстали Українські Громадські Виборчі Комітети;

3) З огляду на складність виборчого регуляміну подбати, щоби поширити виборчий регулямін у всіх громадах повіту та щоби з його постановами познакомилися всі члени Громадських Виборчих Комітетів і повчили про них виборців;

4) В ціли підготовки населення в повіті до виборів скликувати повітові й районові передвиборчі наради й віча. Про повітові віча й наради, на яких мали би реферувати пп. посли або делегати Централі слід завчасу повідомити Краєву Нар. Канцелярію (Львів, Підвалля ч. 7. III. пов.;

5) Слідити хід виборів у поодиноких громадах і на випадок зловживань інтервеніювати у власти й доносити Краєвій Народній Канцелярії;

6) Негайно по виборах подати до Народньої Канцелярії цілий хід і вислід виборів.

7) Вкінці пригадуємо всім Виборчим Комітетам дуже важну постанову виборчого регуляміну, що листи кандидатів мусять бути внесені до виборчої комісії невідклично слідуючого дня по прилюдному оголошенні в громаді про розписання виборів.

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАРІЯТ УНДО.

Святочний день у Національному Музею у Львові.

14-го п. м. в 12-ій год. управа „Національного Музею" у Львові відчинила свої ворота для гостей, що були цікаві поглянути на новий твір, яким збогатився наш музей. Це твір, що буде напевне надовго найбільшою атракцією для відвідувачів львівських музеїв, аматорів і знавців мистецтва: — різьба Архипенка, прислана в дарі нашими американськими земляками.

Поміщена вона у найбільшій салі т. зв. старого будинку, куди перевесли саме тепер модерну галерію із саль, що містились досі на поверсі. Як уважний глядач може запримітити ця модерна галерія складена покищо наспіх і ріжні її твори ще не розміщені, а розвішені випадково. А між ними там речі, що напевне залишаться у галерії на постійне, як образи Грищенка, Андрієнка, Гоші. Майже всі ці речі бачили ми вже на доморічних виставах „Нац. Музею".

Цікавих за твір Архипенка було мало. Саме на той день у полудне припадав меч „Румунія—Польща" і між тими тисячами, що побігли на спортові змагання була напевне сотня таких, що відвідини музею відклали собі на кілька днів пізніше. А всеж число 35 відвідувачів, із яких половину складали чужинці — таки надто мала сума навіть на день спортової сензації.

Неодин здивується, коли побачить, що різьба Архипенка не велитенських розмірів. У репродукціях Архипенкові різьби роблять враження монументальних. Вони приневолюють нас призадумуватись над тим: що саме рішає про їх динамічну величину. Саме зверхнє враження тут не вистачає. Булоб цікаво якби управа „Нац. Музею" влаштувала коли такий прилюдний виклад, на якому ріжні мистці та мистецтвознавці пояснювалиб зібраним по черзі, кожний коротко по свому, як він розуміє твір нашого геніяльного різьбаря та як його оцінює.

Допоможіть Лемківщині.

Від кількох тижнів ідуть в українській пресі поклики, щоби українське громадянство складало датки для наших бідних лемків, яких постигла цього літа страшна доля: жахлива повінь, що залила майже всю Лемківщину, руйнуючи її дорібок.

Трапляється знаменита нагода виявити своє співчуття лемкам. Товариство Письменників і Журналістів уладжує в середу концерт, якого дохід призначений на повеням Лемківщини. Концертанткою виступає найчільніша сучасна українська оперова артистка **Марія Сокіл**, так, що бути на тому концерті — буде насолодою для слухачів.

Тому це буде знаменита сполука корисного з приємним: допомога лемкам і приємне та культурне переведення вечора!

Концерт відбудеться в середу 17. ц. м. в 8.30 вечір. Білети у книгарні Т. Шевченка.

—o—

Вбивник короля Олександра — болгарин.

ПОМЕР КІНООПЕРАТОР.

ПАРИЖ, 14. 10. ПАТ. Нині вночі помер фільмовий оператор Брукс Даком, який зробив фільмові знимки марсельського вбивства. Із трагічних подій Даком вийшов ціло. Щойно як вернувся до Парижа, при праці в лябораторії захорів поважно. Лікарі ствердили закровавлення мізку. Перевезли Дакома до шпиталю, де він помер.

ЗАБОРОНИЛИ ВИСВІТЛЮВАТИ ФІЛЬМУ.

ПАРИЖ, 14. 10. ПАТ. Французька влада заборонила висвітлювати фільму з марсельських подій.

ОБВИНУВАЧЕННЯ СПІВВИНУВАТЦІВ.

БІЛГОРОД, 14. Х. ПАТ. Із Марселю повідомляють, що судова влада поставила офіціяльно в стан обвинувачення Райтіча та Поспішіля, як спільників атентату на короля Олександра.

НА ПОХОРОН КОРОЛЯ.

ПАРИЖ, 14. 10. ПАТ. Президент Лєбрен виїздже завтра вечором до Білгороду на похорон короля Олександра.

ВАРШАВА. 14. Х. ПАТ. На похорон короля [illegible] їде до Білгороду в їм. президента Польщі в характері надзвичайного амбасадора [illegible] др Венява-Длугошевський із [illegible].

ВСЕ ТРЕБА ЗАБУТИ ТА ПРАЦЮВАТИ ДЛЯ ЮГОСЛАВІЇ.

БІЛГОРОД, 14. Х. ПАТ. Голова бувш. словінської католицької партії о. Корошец приїхав до Спліту, щоби віддати честь тлінним останкам короля. Журналістам сказав: „У хвилині, коли вся Югославія оплакує смерть свого великого короля, все треба забути. Треба жити та працювати для Югославії".

ЖИД ЧИ БОЛГАРИН?

БІЛГОРОД, 14. 10. ПАТ. Сьогоднішня „Політіка" помістила фотографію вбивника короля Олександра із такою заміткою: Слідство, яке ведуть у Марселі, досі не устійнило ідентичности вбивника. Арештовані в Анмас: Бенеш і Новак зізнали, що пізнають із предложеної їм Келеменової фотографії Сука, з яким стрінулися були в Ціріху. Потверджується вістка, що Келемен-Сук був обрізаний.

БІЛГОРОД, 14. Х. ПАТ. Згідно з вістками з Парижа там устійнили ідентичність убивника. Здогадний Петро Келемен зветься Влада Георгієв. Він болгарин, член македонського революційного комітету. Тому 4 роки покинув Болгарію та працював в організації хорватських екстремістів.

Осінній попис львівського „Лугу".

Чергова імпреза в Луговому Городі.

В неділю 14. ц. м. уладив львівський „Луг" осінній руханковий попис своїх членів, що пройшов дуже гарно. Жаль тільки, що з причини недостачі якоїбудь реклями (афіші на місці появились напередодні попису, такса́мо в останній хвилині повідомлено пресу!) і непевної погоди та зимна публика явилася у невеликому числі.

На програму попису зложилися: мішані вправи луговиків (дві чети) і луговичок (одна чета), мішані вежі, пластичні вправи луговичок до слів молитви „Боже великий", національний танок, що його вивело вісім пар, показ руханки луговичок і луговиків, вежі на двох драбинах, вправи луговичок смолоскипами та аркан при співучасти півсотні луговиків. Останні три точки виведено вже в сумерку при світлі великої ватри, розпаленої на середині площі, що виглядало не тільки оригінально, але й мальовничо.

Всі точки доволі широкої програми йшли гладко і справно, перерви між поодинокими точками були мінімальні. Ця чергова імпреза в Луговому Городі була ще одним доказом на те, що у львівському „Лузі" ведеться справді плянова й інтенсивна праця.

До поодиноких точок програми і в часі перерв грала орхестра під проводом п. Манька.

Похорон д-ра Івана Довбуша.

Похорон д-ра Івана Довбуша відбувся в неділю 14. ц. м. в 3. год. попол. з дому жалоби при вул. Льва Сапіги на Личаківський цвинтар при участі непроглядних мас народу, що засвідчили велику популярність Покійного серед українського громадянства, та шкільних і лікарських кол.

Участь у похороні взяла теж організовано українська державна гімназія, в якій Покійник був лікарем. Похоронний похід провадив о. д-р Й. Застирець. Ґреміяльно явились українські лікарі, батьки учнів української гімназії та широкі маси пацієнтів і знайомих Покійного.

Над відкритою могилою промовляли д-р **Штенцель** від Загального Шпиталю, проф. **Гординський** від української держ. гімназії, д-р **Л. Максимонько** від Українського Лікарського Т-ва та д-р інж. **Лучишин** від Психотехнічної Комісії Рідної Школи. В усіх тих установах працював активно Покійник. Розходились учасники тої жалібної церемонії з найприкрішим почуттям, що втратили молоду, метку, гарну, культурну людину, яка могла ще в житті багато добра зробити.

СПОРТ.

РУМУНІЯ — ПОЛЬЩА 3:3 (1:1).

Розіграні вчора у Львові міждержавні змагання копаного мяча Польща — Румунія закінчились ремісово, хоч Румунія була в сумі дружиною значно ліпшою і заслужила на виграну. Польща завдячує ремісовий вислід судді Фабрісові з Югославії, що подиктував аж дві кари копи проти Румунії, які певно екзекував Мартина, поруч Урбана найкращий гравець у репрезентації Польщі. Третього голя для Польщі стріляв Урбан з прецизного подання Нехцьола (львівська Погонь), який грав щойно у другій половині (на місці Бальцера). Румуни стріляли всі три голі після солідної співпраці цілої дружини, яка і технічно і тактично і під оглядом старту до мяча переважала польську репрезентацію у всіх місцях. Змаганням приглядалось ок. 7.000 видців, отже значно менше як того надіялись аранжери тої імпрези.

ПОГОНЬ — ГАСМОНЕЯ 1:0 (0:0).

Перед змаганнями Польща — Румунія розіграла резерва Погоні, якої напад від Сич. меч з Гасмонеєю з вислідом 1:0.

ПОЛЬЩА ЛАТВІЯ 6:2 (4:2).

ЗА ВХІД ДО ЛІГИ.

СТАНИСЛАВІВ. Ревера — Чорні 2:1 (2:1).

ЗАКОРДОННІ ЗМАГАННЯ.

ПРАГА, 14. Х. ПАТ. Перший меч копаного мяча між репрезентацією СССР і репрезент. чеських робітничих дружин скінчився перемогою Москви 10:0 (7:0).

Чехословаччина під враженням марсельського атентату.

Прага, жовтень 1934.

Перша вістка про марсельський атентат прийшла до Праги вже в півтори години після атентату і лискавкою рознеслася по всіх усюдах, бо зараз таки подали її до загального відома всі чехословацькі радієві станції. Вже перше враження про саме виконання атентату було величезне, а поглибили його ще подробиці наслідків атентату, себто про смерть короля Олександра і міністра Барту. Прага заметушилась. Вулиці повні народу, що миттю розхоплює всі надзвичайні видання часописів. На деяких місцях цілі юрби стоять мовчазно і слухають щораз то нових вісток, що їх голосить радіо. Те саме по каварнях і ресторанах. Театри і деякі кіна переривають свої вистави, музики по домівках перестають грати, а з радієвих голосників раз-по-раз лунають нові подробиці жахливої події і переплітаються зі сумними згуками похоронних маршів. На деяких домах появляються вже перші жалібні прапори, як зовнішній знак загального смутку. Але найкраще і найрізкіше виявляється перше враження марсельського атентату в голосі чехословацької преси. Вже самі наголовки статтей вказують, як глибоко і болюче відчув чехословацький нарід обі ці втрати. З голосів преси пробивається не лише глибокий жаль, але і занепокоєння, чи ця подія не відібється на дальшому майбутньому найтіснішого союзника Чехословаччини Югославії та на тому політичному ділі, яке з таким зусиллям будував міністер Барту, прихильник тісного союзу Франції з Чехословаччиною. Читаючи теж ті голоси чехословацької преси не слід забувати, що сутні інтереси Чехословаччини звязані з Францією і її політ. напрямними.

Вся чехословацька преса одноважно підкреслює, що патос кривавого вчинку в Марселі не вичерпується лише особистою долею тамошніх жертв, але що та подія не може не мати наслідків і для загальної европейської політики. І так „**Лідове Новіни**" пишуть: „В моменті, коли довголітня й важка праця над консолідацією непевних відносин в Европі наближалася вже до щасливого кінця, в часі, коли у всіх росла надія, що вже ось-ось розійдуться важкі чорні хмари, що нависли на европейським овиді і зпоза них вирине нове світло кращого завтра, в таку саме пору гинуть від злочинної руки два великі мужі-творці нової Европи. Кілька стрілів сліпої мести вистарчило, щоби вбити ці надії, і щоби в основах потрясти так тяжко твореним ділом европейської пацифікації. Смерть міністра Барту є так само тяжким ударом для европейських конструктивних сил, як смерть короля Олександра сильним потрясенням південного сходу нашого континенту. Ніхто з нас нині ще не може сказати, які наслідки може мати та велика пятниця, що розпростерла свої крила над долею народів. Віримо, що цей злочин поршуить всіх до глибини і що люди на всіх відповідальних становищах Европи, поглянувши просто в вічі страхіттю і безладдю, відповідять на його страшне мементо єдиною відповіддю: **напругою всіх сил для вдержання мира**".

Очевидно, ми — українці — іншими дивимося на вартість консолідаційних заходів п. Барту і в успіхах його політики бачили зовсім інші виглядали для европейської будучини. А проте цікаво, як стривожилась чехо-слов. прилюдна опінія: це характеристичний показчик загальних европейських настроїв, що в усьому бачать небезпеку війни.

Подібно пише і „**Право Ліду**": „Жертвою злочину впали два мужі визначного політичного значіння сучасної Европи. В подорожі короля Олександра до Франції йшло не лише про підкреслення щирої приязни між Югославією і Францією, але про те, щоби найти биті шляхи для певного закріплення европейського мира. Подорож Олександра до Парижа йшла цілком по лінії загальної французької закордонної політики. І тому з тим більшим жалем відчуваємо, що другою жертвою марсельського атентату впав мін. Барту. Тяжко нині сказати — пише далі „Право Ліду", які наслідки може мати атентат взагалі, а для Югославії зокрема. Він певне з'ясується на внутрішніх відносинах Югославії, яка не вважаючи на диктаторський режім короля, ще є ще нині достаточно сконсолідована. Також і сусіди Югославії не є ніякою запорукою мира і невмішування у внутрішні її відносини. І коли ще до цього нашого остраху додамо ще дальші сумніви, які випливають з трагічної смерти великого французького державного діяча мін. Барту, якого працю злочинний вчинок перервав якраз в найкритичнішім моменті, то будемо мати перед очима всю небезпеку марсельського атентату. Так отже не лише чисто людське співчуття над смертю двох визначних людей, але також страх за майбутнє обхоплює нас нині. Марсельський атентат це новий доказ, в якій дикій добі живемо і які страшні несподіванки може вам принести кожна хвилина".

Такі самі думки занепокоєння висловлюють „Венков" і „Прагер Тагблят". Особливо цей останній звертає увагу на те, що марсельський атентат може мати тяжкі наслідки для Югославії. Так як король Олександер так і міністер Барту представляли своїми індивідуальностями не лише програму, але і суму традицій та досвіду, які не так легко можна переносити на інші індивідуальности. Франція легше перенесе — каже „Прагер Тагблят" — цей удар, ніж Югославія. Демократія республиканської Франції розпоряджає все ще цілим рядом випробованих політиків, які можуть заступити політика з такими самими напрямними, якими керувався Барту. Але смерть короля Олександра врізується в живе тіло Югославії, бо там державний режім останніх літ був тісно звязаний з особою короля і його втрату Югославія може відчути дуже важко і то в усіх проявах її державного життя.

„Ч е с ь к е С л о в о", орган, що стоїть близько до особи мін. Бенеша, називає марсельську подію нещастям, яке Чехословаччина відчуває так, неначеб воно торкнулося її самої. „Чеське Слово" вважає марсельський атентат небезпечним для европейської ситуації й з тривогою запитує, які він може мати міжнародні наслідки.

Вся решта чехословацької преси пише менш-більш в такому самому тоні загального потрясення умів і занепокоєння, з якого видно, що справді Европа подобає нині на бочку пороху, до якої доступ із горіючим смолоскипом надзвичайно легкий.

M—к.

Обовязком кожного читача „Діла"

в місяці жовтні не тільки вирівняти залеглости за „Діло", але й приєднати нашому органові хоч одного нового передплатника.

Скільки осадників на Волині?

„Курєр Варшавскі" повідомляє, що від березня 1921 р. до січня ц. р. повстало на Волині 3.550 військових кольоній з 55.726 га землі, 16.576 самостійних парцель на 124.251 га, 51.135 господарств, яким доповнено наділ землі 100.412 га, та 3.419 увласнень на 23.058 га.

„Увласнені — пише „Курєр Варшавскі" — це польські кольоністи, які прибули тут за російських часів, коли полякам не вільно було купувати землі, які тому брали землю в аренду. Їх увласнення причинилося сильно до скріплення польського елементу на Волині. До того причинилося незмірно військове осадництво".

Чи Ви вже зложили книжки або даток на купно доброї книжки для наших братів на заході?

Чехи переслідують словаків.

Чехословацький уряд стосує екстермінаційну політику не тільки супроти українців, але й супроти своїх ближчих побратимів словаків. Недавно припинила центральна влада словацький щоденник „Народні Новіни", що виходить у Свати Мартін. Є це новий доказ систематичного гноблення всякої самостійної політичної думки на Словаччині. Пітсбурська умова гарантувала також словакам широку автономію, одначе чехи ніколи її не виконали. А тимчасом словацький нарід не вирікся своїх прав і безнастанно бореться за свої нац. ідеали. Величні врочистості, що відбулися недавно в Нітрі з приводу 1000-ліття введення християнської віри на словацькій землі, були одночасно великою національною маніфестацією. Тому чеська влада арештувала багато словацьких діячів і загострила місцеву цензуру.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ТРИЙЦЯТИЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО КООПЕРАТИВНОГО МОЛОЧАРСТВА.

На ювилей нашого молочарського промислу звернула увагу не тільки українська преса, але теж польська. Появились довші чи коротші згадки про нього також у варшавській пресі. Орган Маслосоюзу „**Кооперативне Молочарство**" в числі за жовтень помістив дві статті, присвячені ювилейному святу. Першу п. н. „Трийцять літ тому" написав дир. А. Палій (як легко здогадатись з букв А. П.), другу неструджений статистик української кооперації п. Андрій Жук.

У передовиці дир. Палія находимо ось-таке зясування завдань сучасного проводу нашої молочарської організації:

Ми змагаємо до обєднання всього нашого хліборобства в українських кооперативних молочарнях. Ми стремимо дорогою фахового вишколу і технічного устаткування молочарень до найвищої якости продукції, на рівні з другими народами, що в цьому напрямі придбали найкращі осяги. Ми хочемо дати хліборобові найвищу освіту за його продукт — за набіл, та причинитися до народнього добробуту взагалі. Ось це наші завдання".

Стаття кінчиться: „Хоч як важка наша дійсність, хоч як лютує госп. кріза, то задивлені в світлі приміри і повні віри в побіду справжніх кооп. засад, йтимемо твердо до наміченої мети".

Польська хроніка.

КОМПЕНЗАЦІЙНИЙ ДОГОВІР ПОЛЬЩІ З НІМЕЧЧИНОЮ.

На днях покінчились переговори між Польщею і Німеччиною, які дотичили розширення товарового обміну обох цих держав. Фактично було це продовжування хліборобських розмов з весни ц. р.

З уваги на відому трансферову політику Німеччини (строга реглементація девізового обороту) засадничою точкою переговорів був **розрахунок**. Польщі йшло про те, щоби не заморозити своїх претенсій за вивезені яйця, масло, гуси й інші продукти. І справу наладнано в той спосіб, що польський імпортер за спроваджені з Німеччини товари платитиме Поль. Т-ву Компензаційної торговлі і та виплачуватиме з тих же фондів належитість польським експортерам за товари, вивезені до Німеччини.

Але треба завважити, що договір цей дотичить тільки **деяких артикулів**, які містяться у признаних контингентах. Та не вважаючи на те польська преса признає йому немале значіння. „Наше хліборбство — пише Гестор у „Газ. Поль." — могтиме льокувати в Німеччині деякі — і дуже підставові — продукти. І тому при всіх застереженнях треба визнати цей договір „практичним". Дає реальні хоч невеликі можливости. В сьогоднішних часах треба їх повністю використати".

ЗМІНИ В ДІЯЛЬНОСТИ „АКЦЕПТАЦІЙНОГО БАНКУ".

Ми вже писали про те, що польський уряд опрацьовує новий плян віддовження хліборобів, який має мати значно глибше значіння, ніж уся дотеперішня акція. Зревідована буде теж дотеперішня діяльність Акц. Банку.

Перш-за-все дотеперішні договори при помочі того банку будуть достосовані до корисніших умовин нових розпорядків. Відтак з уваги на свого роду примус, якому підлягатимуть обі сторони (довжник і віритель) дотично угоди, компетенція Банку буде поширена. Очевидно для примусу не передбачені карні санкції, а тільки деякі ригори цивільного характеру. Справність ділання Акц. Банку має бути сильно піднесена, в чому помічні будуть дотеперішні досвіди.

КОНТРОЛЯ ГОСПОДАРКИ КООПЕРАТИВ.

В усіх кооперативах будуть переводити щонайменше раз у рік дуже докладну контролю книговодства і загальної господарки. В кооперативах, які не будуть приноровлятись до приписів і розпорядків, дирекція буде покарана грошевою гривною до 500 зол.

ГОСПОДАРСЬКІ НОВИНИ З ОСТАННЬОГО ТИЖНЯ.

Польський уряд займається тепер дуже пильно **буджетом**, а саме тим, як покрити його дальший дефіцит. Плянує він ріжні заходи до здобуття гроша й ощадности. Виключає у своїх комбінаціях маніпулювання грошем. — Посвідки для осіб, які стараються про **право бідних** (убогих), мають видавати громадські уряди на спеціяльних друках. Таке оголосило тепер мін. вн. справ. — Появилась чутка, що **Рільничі Палати** будуть обєднані з Пром.-Торг. Палатами. — Мін. скарбу повідомило скарбові уряди, що надзв. **маєткову данину** треба відраховувати від доходу підприємства при обчислюванні доход. податку. — До Варшави приїхали відпоручники двох великих англійських пром. підприємств і ведуть технічні та фінансові розмови з управою поль. залізниць щодо **електрифікації варшавського вузла**. — 10 ц. м. почала працювати в Хожові при фабриці Азотових Сполук фабрика **супертомасини**, знаменитого навозу. Виробляють супертомасину з фосфоритів, спроваджуваних з **Уралю**. Це перша така фабрика в Польщі. Дала вона працю 50 робітникам.

Світова хроніка.

ДАЛЬША МАНІПУЛЯЦІЯ ЧИ СПЕКУЛЯЦІЯ? — АНГЛІЙСЬКИЙ ФУНТ І ЙОГО КУРС.

Фінансісти ломлять собі голову над тим, що властиво вплинуло на нову плинкість курсу фунта штерлінгів і то з постійною знижковою тенденцією. Обєктивні господарські обставини в Англії не можна вважати спричинником того. Отже що: маніпуляція чи наслідки спекуляції біржевиків. Думки є поділені. Дехто каже, що після кинття Рузвельта за помилкову політику цін (підтримування їх) Англія мусить обнижувати курс фунта, щоби заховати конкуренційність після спадку американських цін. Поки ті ціни йшли в гору, девалюація доляра не мала більшого впливу на торговлю В. Британії. Тепер, коли ціни залишені вільній грі подачі і попиту — ситуація змінилась. Інші кажуть, що це так спекулянти ділають після заяви Чемберлена, що Англія не зацікавлена в тому, щоби спинити довільність рухів фунта. З того, що валютовий англ. фонд не інтервеніює, здогадуються, що уряд є за тим, аби фунт зрівнався з доляром на старому паритеті.

КРИЗА КАПІТАЛІЗМУ У СВІТЛІ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ДИКТАТОРА.

Журнал „Большевік“ видрукував розмову Сталіна з Уельсом. У тій розмові Сталін заявив приблизно таке:

Планова господарка в рямцях капіт. устрою є важка до переведення. Капіталісти ніколи не згодяться на повну ліквідацію безробіття, ані на згармонізування продукції з потребами суспільства. Капітал прямує тільки до зисків і кожна спроба загородити йому шлях до зисків мусить скінчитись невдачею. Тому і зусилля Рузвельта (дуже, мовляв, похвальні) є даремні, хоч не зовсім. Незначну регуляцію національної господарки, частинне зменшення безробіття і невеличке скорочення захланности капіталістів зможе він осягнути. Одначе погодити інтереси праці і капіталу в капіт. устрою неможливо. Тільки пролетаріят, створивши новий устрій, може це осягнути. Тоді інтелігенція може бути помічна, як тепер у Сов. Союзі.

Капіталізм може частинно вийти з кризи, але на чвораках. Без зруйнування власних основ повного виходу не найде. Зміна сусп.-господарського устрою шляхом реформ і уступок пануючої кляси неможлива.

ЕКОНОМІЧНІ АКТУАЛІЇ.

Чехословаччина не хоче бути франц. колонією. Подібно як Польща, так і вона бунтується проти зачинювання франц. ринку. Її пасивне сальдо в оборотах з Францією сягає 400 міл. корон. — Москва має великі клопоти з колективами. До кінця вересня доставили вони ледви **32 відс.** наміченої госп. пляном кількости збіжа. Репресії не помагають. — Фінансові кола рахуються з можливостями **дальшої девалюації доляра**. Таку можливість признав теж сен. Bulkley після монетарної конференції з през. Рузвельтом. — До Праги приїхав інж. Вінтер, творець **Дніпрельстану**. В розмові зі співробітником „Прагер Прессе“ ствердив він повну справність Дніпрельстану і щораз сильніше використовування його електричної енергії.

В. Н-ич.

Пільги при сплаті комунальних податків.

Пресова конференція в магістраті.

В суботу 13. ц. м. відбулась в бюрі директора міських фінансів п. Шандровського пресова конференція, на якій президент міста представив найновішу постанову Міської Управи дотично комунальних податків.

Управа вирішила на основі постанови з 2. жовтня 1934 р., яка спирається на арт. 44. закону з 23. березня 1933 (частинна зміна устрою територіяльного самоврядування Дн. З. № 35), **признати платникам** усіх громадських податків й оплат (з винятком готелевого і від видовищ) **спеціяльні пільги**. А саме йде про сплату залеглостей.

Ті пільги поділені на 2 ґрупи, залежно від того, в якому часі залеглости будуть заплачені.

В часі від 15. жовтня до 15. листопада 1934. будуть пільги признавані у формі боніфікати у висоті **20 відс. залеглости**, яка відноситься до одного з комунальних податків (оплат), а повстала перед 31. грудня 1933 року. Залеглість мусить бути **в цілости** заплачена в касах Міської Управи.

Крім того Управа міста рішила не рахувати кар за проволоку від залеглости всіх громадських податків й оплат, зменшених у наслідок боніфікати, як також від усіх інших вплат, які вплинуть безпосередно до кас Міської Управи на рахунок залеглостей в самостійних громадських податках і оплатах. Дотичить це теж залеглостей, що повстали після 1. січня 1934, але тільки тоді, коли будуть заплачені в речинці від 15. до 31. жовтня 1934. При вплатах від 1. листопада 1934. буде Управа Міста рахувати кари за проволоку у висоті 6 прц. (у річному відношенні) від законного речинця платности.

Реферуючи цю справу перед журналістами през. Дроздовський заапелював до преси, щоби вона представила своїм читачам користи, які випливають з тих пільг. Платники повинні **якнайшвидше** скористати з постанов Управи Міста. Тим вони причиняться теж до поборювання безробіття, бо комунальна влада хоче добуту в той спосіб готівку вжити у великій части на інвестиції, тобто на акцію зменшування числа безробітних.

Важною річю є також те, щоби залеглість вплатити якнайскорше, бо **тільки тоді можна буде корисгати з повних пільг**. У другому періоді, як сказано вище, ці пільги є вже менші. Зрештою виростуть теж і технічні труднощі, бо в останніх днях годі буде полагодити всіх платників.

Президент підкреслює, що **час тих пільг не буде продовжений** й Управа Міста після того вичерпає усі передбачені законом засоби, щоби **стягнути в дорозі екзекуції** залеглі належитости.

Дещо про цю конференцію подамо в черговому числі.

Надзвичайні Загальні Збори „Сокола Батька“.

Епільоґ інциденту на останньому Сокільському Здвизі.

В неділю 14. ц. м., у домівці Сокола-Батька у Львові, відбулися Надзвичайні Загальні Збори тої організації, скликані виключно у звязку з відмовою послуху частиною вправляючих на III. Краєвому Здвизі СБ. у дні 1. липня ц. р.

Явилися делеґати з **47 краєвих гнізд, 87 т. зв. фізичних членів, 22 гості і 17 представників української преси.**

Головуючий весь час на Зборах голова СБ. **інж. Хроновят,** відкрив Збори такою короткою промовою, в якій відразу підкреслив вагу тих сходин:

ПРОМОВА ГОЛОВИ С. Б.

„Нинішні Надзвичайні Загальні Збори „Сокола-Батька“ спричинені надзвичайною подією, яка потрясла Товариством до основ. Крім ударів, які приходять на Сокільство ззовні, завдали Т-ву удар, глибоку рану, на жаль таки власні члени. Жалюгідна подія, яка сталася на площі Сокола-Батька в часі краєвого здвигу Сокільства з нагоди 40-літнього ювилею, створила в нашій організації відносини, серед яких дальше працювати важко. Тому ціллю цих Загальних Зборів прояснити ту ситуацію. Нинішні Надзвичайні Загальні Збори були заповіджені комунікатом Старшини зараз після Здвигу. Те саме зробила Старшина на пресовій конференції, що відбулась у справі інциденту на здвизі. Минуло вже поверх три місяці від прикрої події, отже було досить часу на те, щоб прохололи уми. Тому можна вже нині спокійно призадуматись над причинами і наслідками тої сумної події, та передусім над дальшою долею 40-літньої Сокільської організації.

З теперішньої ситуації бачить Старшина тільки два виходи: або Загальні Збори прийдуть до переконання, що виною заломання Сокільської дисципліни є Старшина, — тоді геть з такою Старшиною, а тоді бунтуватися вільно всім і все, або завинили поодинокі недисципліновані Соколи, тоді Загальні Збори приймуть відповідну постанову щодо тих Соколів. Третього виходу тут нема. Тому Старшина зголошує зречення своїх мандатів.

ТІ, ЩО ВІДІЙШЛИ...

Крім вищезгаданого удару потерпіла Сокільська організація в ювилейному році ще інші важкі удари, в цьому випадку вже від Сокільства незалежні. Нанесла їх передусім смерть, забираючи зпоміж живих многозаслужених для Сокільської ідеї побратимів:

1) 8. IX. ц. р. відійшов на вічний відпочинок почесний член Т-ва, б. заступник голови СБ. та голова Збіркового Комітету викупна Українського Городу — **побр. Стахій де Остоя Стеблецький.** Небіщик поклав великі заслуги для справи викупна Українського Городу, якою з молодечою енергією займався буквально до останніх днів свого поважного віку. 2) 4. VII. ц. р., отже безпосередньо після Здвигу, помер **Кирило Станислав Лаврів,** довголітній член Старшини і хорунжий СБ. і 3) 25. IV. ц. р. помер **Іван Володимир Кізлик,** б. член Старшини СБ. і секретар Комітету викупна Українського Городу.

На поклик голови присутні вшанували память названих заслужених Соколів 1-хвилинною мовчанкою, стоячи на „позір“.

„МОМЕНТ НАДЗВИЧАЙНОЇ ВАГИ“.

Ствердивши, що Заг. Збори скликані формально і є правосильні, голова привітав присутніх гостей і представників преси, представників гнізд та поодиноких членів. „Надійшов момент — закінчив він свою промову — для Сокільства надзвичайної ваги, тому взиваю полишити всякі пристрасти на боці і мати на серці виключно добро українського Сокільства“.

ЗВІТИ.

Після відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів С.-Б. з дня 22. 4. ц. р., який Загальні Збори прийняли без спротиву, голова відчитав привітну телеграму з Праги голови українського Сокільства з закордону побр. Цісаря.

З черги **побр. Благітка** відчитав звіт з III. Краєвого Здвигу. Найважніша його частина, що торкалася відомого інциденту, а саме злощасної справи орхестри, відома вже зі звіту на згаданій пресовій конференції. Справу орхестри реферував був на старшині детально музичний референт п. Ярославенко, який знаменито знав тодішній стан усіх львівських українських орхестр. Справу Старшина розглядала детально і своє рішення (заанґажувати орхестру трамваєвиків) прийняла після докладного обміркування.

Справоздавець жаліється кількакратно, що організація III. Краєвого Сок. Здвигу не найшла належного відгуку у краєвих гнізд, які ані матеріяльною допомогою, ані організаційною підготовкою та взагалі краєві гнізда своїм зацікавленням не підтримали у відповідний спосіб старшини львівської централі. Всеж, розмірно малу участь побратимів із краю на Здвизі треба пояснити головно відмовою залізничих знижок. — У звіті кажеться теж подрібно про відкриття пропамятної таблиці у брамі будинку „Дністра“, святочні сходини та всі інші момен-

те ювилейного свята. Кажучи про сам інцидент референт заявив, що не находить ніякого оправдання для руховиків і руховичок, які добровільно зголосились були до вправ і в останній хвилині самовільно, всупереч наказові, відмовились до них станути чи їх виконати.

Сам III. Здвиг вийшов не менше імпонуюче, як попередній. Колиб не непогода і відмова знижок, учасників глядачів булоб напевне ще багато більше, ніж їх було. До вправ станудо було пополудні 1. 7. 1934 — 930 побратимів, 115 учасників, 24 учасниць, 36 чумаків, 495 посестер, разом 1600 вправляючих, глядачів було яких 10.000; великий клопіт старшині і впорядчикам завдавали позамісцеві глядачі, які юрбами приходили на площу та ображувалися і накидалися на впорядчиків, коли їх не хотіли даром туди впустити. У попередньому II. Краєвому Здвизі взяло в поході участь 12.447 осіб, вправляло загалом 2.263 осіб, з того 1141 соколів і 1122 січовиків.

Коштував III. Краєвий Здвиг 12.181 зол. 30 сот., з чого вернулося 11.628 зол. 79 сот., дефіцит лише 552 зол. 51 сот.

Докладний і в гарній формі зладжений звіт п. Благітки повинен бути надрукований в цілості у найближчому числі „Сокільських Вістей", як теж і інші матеріяли про останній Здвиг та інцидент на ньому.

ПРОТОКОЛИ ПРО ІНЦИДЕНТ.

Голова відчитав два протоколи, списані головою Здвигового Комітету побр. **О. Карпінським та інж. Благіткою** на вимогу Старшини. Перший з них твердить, що з усіх скарг і жалів, які чув на площі, ні одна не торкалася національного характеру музики. Це були головно жалі на натовп біля брам і на те, що краєвим музикам не дають грати. Щойно від інж. Благітки довідався, що „руховики бунтуються", але не відніс враження, що це може означати відмову від вправ. У розмовах на площі чув негодування, але не почув ні одної конкретної вимоги, ані погрози. Невдоволеним п. Карпінський вияснював, що Організаційний Комітет навязував з українськими музиками, але це не дало позитивних наслідків, — що Здвиг це платна імпреза і що публику не цікавлять внутрішні суперечки організації, тому слід усі претенсії залишити до вияснення на внутрішньому терені організації. На площі обовязує приказ. П. Карпінський відніс враження, що своїми вясненнями вдоволив руховиків і тому попрощав їх словом „Гаразд"! Побр. Благітці всетаки заявив, що на випадок якогонебудь непослуху — дані чети треба негайно вивести з майдану.

Протокол **нач. Благітки** також твердить, що крім дрібних клопотів ніхто не зголошував ніяких конкретних претенсій. Поодинокі краєві орхестри, головно стрийська, наче свідомо перешкаджали. Наводить свої розмови з побратимами зі Стрия і Станиславова, характеристичні для маленьких амбіцій ріжних маленьких „достойників" з краю. Побр. Колодницький зі Стрия запевняв, що ніякого „бунту" не буде. Всеж, стрийська кольона була осередком бунту, до якого прилучилися гнізда Станиславівщини, Дрогобича і Ланів.

Крім того голова **інж. Хроновят** заявляє рішуче, що йому, як голові С.-Б., до самого інциденту нічого не було відомо про якінебудь бунтівничі інтенції і тому пізніші поголоски, начеби Старшина знала вже від ранку про небезпеку бунту, абсолютно не відповідають правді. Так само з пальця виссані всі інші тарські вісти, як напр. про те, що заанґажована музика сиділа підчас національного гимну, ба навіть нібито пила тоді пиво. Ніхто не є непомильний і Старшина теж може зробити помилку. Але хай навіть Старшина зробила помилку заанґажуванням міської музики, хайби навіть зробила це з якихось політичних мотивів „уґодовецтва", то всетаки це ще не давало підстави до бунту і бунту не виправдує. Старшина була вибрана три місяці тому і потягти Старшину до відповідальности можна було на найближчих Загальних Зборах. Усякий інший спосіб вияву критики й невдоволення — це руїнницька анархія.

ЩО ВИЯВИЛО СЛІДСТВО?

Старшина назначила слідчу комісію, яка збирала всі відповіди гнізд, яким Старшина вислала після Здвигу приказ-анкету. Вислано той приказ 119 гніздам, які брали участь у Здвизі. Відповідь надіслало 90 гнізд, при чому Повітовий Союз у Стрию прислав відповідь на основі рішення Надзвичайних Загальних Зборів Союзу в імені всіх гнізд, що вправляли на Здвизі, себто 14. Два гнізда стрийського Повіт. Союзу, Гребенів і Труханів прислали окремі відповіди, а відповідь Труханова ріжнилася від відповіди Повіт. Союзу. Відповіди не прислало 27 гнізд, бо 2 гніздам приказу не доручено. На підставі відповідей стверджено, що послуху відмовило 31 гніздо, а саме: Мельчиці, Підгайчики-Двориська, Тустановичі, Товщів, Дрогобич, Гребенів, Боршів, Новосілки-Ліски, Гуменець, Почапи, Підпечари, Тяжів, Чемеринці, Лагодів, Яворів, Труханів, Фрага, Жовтанці, Верчани, Кавчий Кут, Завадів, Олексичі, Дашава, Ярушичі, Ходовичі, Пятничани, Гірне, Сихів, Сихів Долішній, Конюхів, Ділилів. Ті гнізда мали 231 членів. Два гнізда, які не брали активної участи у здвизі, а саме Перв'ятичі і Журавці, солідаризуються з бунтівниками. Так само солідаризуються з ними Дуба і Якимчиці, які вправляли. Гнізда в Ременові і Лавах заперечують, що брали участь у бунті і осуджують їх. Яворів, Труханів і Фрага осудили поступок своїх членів, а Труханів покарав їх. Яворів виправдується непорозумінням.

У висліді переведеного слідства голова С.-Б. приходить до переконання, що не можна обвинувачувати тих хлопців, які може є більшими патріотами, ніж соколами. Зате треба обвинувачувати провідників. І коли голова стрийського „Сокола" заявляє, що він „не впливав", але „тільки" сказав своїм соколам, що він „при польській музиці не буде вправляти", то такий провід є на 100 прц. відповідальний за непослух підчинених. Важка праця в умовинах, коли чути з одного боку, що організація виховує революціонерів та з другого боку, що виховує уголовців. Тому від новобраної Старшини годі вимагати й у будучому чудес.

Перша і друга промова голови С.-Б., виголошена красноріччиво і палко, з чуттям і глибоко переконуючими аргументами, викликала рясні оплески

ДИСКУСІЯ

З технічних причин подрібний хід дискусії подамо завтра. Зазначуємо лише, що зараз перший промовець, радн. д-р І. Копач, зголосив внесок не прийняти до відома резиґнації старшини. Лише один промовець, п. Яців зі Стрия, станув виразно на становищі збунтованих і боронив їх. Він був зовсім самітний. Дискусія стояла на поважному і високому рівені.

На піднесені в дискусії заміти відповідали члени старшини побр. О. Карпінський, Благітка і Копач, збиваючи головні твердження делеґата зі Стрия. Ці їх відповіди подамо завтра разом з дискусією.

НАПЯТНУВАННЯ БУНТУ.

За внеском відкинути резиґнацію Старшини на *135* голосуючих *4* голосувало проти й *11* стрималось від голосування.

РЕЗОЛЮЦІЇ ДОВІРЯ.

Після короткої наради Старшина предложила такі резолюції, від яких усувалилася збереження надалі своїх мандатів:

„Незалежно від мотивів, які спонукали частину Соколів до жалюгідного виступу підчас Сокільського Здвигу 1. VII. 1934. р., Загальні Збори стверджують, що такі засоби недопускальні у нашому сокільському Товаристві. Недопускальним є в інтересі добра Товариства, щоби одиниці чи гурт виявляли в такий нечуваний спосіб прилюдно своє невдоволення, замісць доходити своїх прав статутово прийнятими засобами. Наслідком того Загальні Збори Сокола Батька осуджують з усією рішучістю жалюгідний виступ нездисциплінованих членів, спричинників бунту, та висловлюють повне довіря до проводу Сокола Батька. Загальні Збори доручають Старшині Сокола-Батька повестися супроти нездисциплінованих членів згідно з приписами статуту.

Загальні Збори доручають Старшині Сокола-Батька видати нову сокільську відзнаку, яку будуть видавати членам щойно після 6-місячного часу та дефінітивного принятя".

Друга резолюція звучить так:

„Загальні Збори, на знак осуду інциденту на ювилейному Здвизі та скріплення сокільської організації, рішають перевести в ювилейному році збільшену збірку на український майдан, щоби таким робом дати наглядний доказ здорової реакції проти всяких спроб ослабити сокільську ідею. Загальні Збори доручають всім сокільським організаціям і членам вплатити в цьому році по змозі важніші датки на викуп українського майдану. Загальні Зборя взивають українських громадян вступати в члени Сокільської організації".

Проти тих резолюцій, голосованих „en bloc", піднеслися лише 3 голоси.

НЕЗРУЧНИЙ ВИСЛІВ ПРО ПРЕСУ.

Один із промовців у дискусії, проф. Гавдучок, кажучи про важкі умовини праці Старшини С. Б., назвав був частину преси „злочинною", а її редакторів „злочинцями". У звязку зі застереженням ред. Б. Кравціва („Вісті") проти такого вислову, голова СБ інж. Хроновят висловив жаль з приводу тих слів і признав їх невідповідними.

ВНЕСКИ І ЗАПИТИ.

У внесках і запитах делеґати ріжних гнізд порушили цілу низку важливих для сокільської організації справ, як нпр. преси СБ., директив для сільських гнізд, можливостей практичного виконання деяких приказів, кочування членів спортових товариств з організації до організації, засновування нових гнізд, нового статуту і т. і. Дуже жаль, що спізнена пора не дозволила зайнятися ближче і ширше саме тими діловими справами.

В усякому разі ті Загальні Збори зліквідували одну болячку СБ і піддержали авторитет старшини, від якої тепер залежить санація відносин у Товаристві та його відродження.

Тривали Збори від 10. год. ранку до 4. попол.

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 15. X. год. 8 веч. Виступ Ганни Ордонівної.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 15. X. год. 7·30 веч. „Маклюк".

Кіна.

АПОЛЬО: „Чоловік двох світів."

АТЛЯНТИК: „Чар віденського вальса" (Лео Слезак, музика Штравса).

ВАНДА: „Беззахисні".

ГРАЖИНА: „Кво валіс".

КАСІНО: „Тут парює гумор" (Фліп і Флап).

КОЛЬОСЕЙ: „Сповнені мрії" і ревія.

КОПЕРНИК: „Імператриця" (Марлена Дітріх).

МАРУСЕНЬКА: „Імператриця" (Марлена Дітріх).

МІРАЖ: „Король циганів" (Дж. Моґіна).

МУЗА: „Чібі".

ПАЛЯС: „Чи Люцина це дівчина" (Смосарська, Бодо, Цвіклінська)

ПАН: „Міліон на вулиці" та ревія.

ПАСАЖ: „Дівчина на приказ" і ревія.

РАЙ: „Її екселенція прачка" (Ганзі Нізе).

СВІТ: „Пригода на Лідо" (з Пікавером), „Ніч для тебе".

СТИЛЕВЕ: „Приватне життя Генриха VIII." та ревія.

УТІХА: „Леґіон смерти" та ревія.

ХИМЕРА: „Весела Зузанна" (Ліліяна Гарвей).

Закордонне радіо.

Понеділок, 15. жовтня 1934.

Відень (506,8) 17·30 Спів, 19·20 Легка віден. музика, 20·40 Нім. оп. музика, **Братислава** (268,8) 15·55 Концерт, 19·30 Словацькі пісні, **Мор. Острава** (269,5) 17·35 Спів, **Прага** (470,2) 12·35 Легка музика, **Париж** (1648) 21·00 „Дон Кіхот", оп. Масканія, **Атльона** (531) 20·50 Спів, 21·05 Ірл. музика, **Берлін** (356,7) 16·00 Веселе пополудне, 22·45 Камер. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 18·40 У країні басків, 20·45 Смичковий квартет, **Штутґарт** (522,6) 16·00 Симф. концерт, 18·30 Солісти, 22·30 Пісні, **Бреслява** (315,8) 20·45 Форт. сонати Бетовена, **Будапешт** (550,5) 13·30 Орхестра, 22·10 Циг. музика, **Мілано** (368,6) 11·30 Тріо, 22·00 Камер. музика, **Рим** (420,8) 17·00 Вок.-інструментальний концерт.

Вівторок, 16. жовтня 1934.

Відень (506,8) 16·55 Для дітей, 17·40 Фортепян, 19·30 Айзлерові твори (спів, фо рт.). 21·15 Евр. музика, **Братислава** (298,8) 19.10 Скрипка, 20·30 Легка музика, **Кошиці** (259,1) 18·15 Для Закарпаття, (пісні відч.), **Прага** (470,2) 12·35 Легка музика, 17·50 Вольфові пісні, 19·10 Весела програма, **Лягті** (1807) 18·55 Спів, **Париж** (1648) 13·00 Легка муз., **Атльона** (531) 21·00, 22·15 Спів, **Берлін** (356,7) 16·00 Популярна музика, 20·10 Симф. концерт, 22·20 Моцартові твори, **Гамбурґ** (331,9) 20·10 „Мадам Лізельот" оп. Герстера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 20·15 Вок. анд., **Кельн** (455,9) 17·15 Сучасна музика, спів, **Ляйпціґ** (382,2) 20·10 „Дон Пасквале" оп. Доніцетія, **Штутґарт** (522,6) 20·10 Танці ріжних народів, **Бреслява** (315,8) 18·15 Солісти, **Будапешт** (550,5) 18·50 Нар. пісоньки, **Мілано** (368,6) 20·45 „Ля Сіньоріна Джез" оп. Папантія, **Рим** (420,8) 17·15 Легка музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 15. жовтня 1934

6·45 Ранішня анд., 7·50, 22·00 Реклям. концерт, 11·57 Час, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Концерт (музика, спів) 13·00 Полудн. денник, 13·05 Нар. танці та пісні з гр. пл., 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Концерт сал. орх.; спів (Плонський, баритон), 16·45 Лекція нім. мови, 17·00 Спів, форт., 17·25 Як слухаємо на ламп. відбірнику, 17·35 Рос. симф. музика з гр. пл., 19·50 Госп. чоловіка на морі, 18·00 Чортків — місто кольорове, 18·15 Фортепян, 18·45 Для старших дітей: „Остання осіння прогулька", 19·10 У Наполеоновій батьківщині, 19·50, 19·55 Спорт, 20·00 Легка й популярна музика, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Істор. концерт польської музики, спів, (у прогр. твори з 1424—1430 р.), 21·45 Техніка та культура, 22·15 Форт., 22·35 Фільм. Мельодії з гр. пл., 23·05 Танк. музика.

Вівторок. 16. жовтня 1934

6·45 Ранішня авдиція, 7·50, Рекл. концерт, 11·57 Сиґнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Діти в музиці (казки та гротески), 12·40 Для молодших дітей: „Івась на грибах", 13·00 Полудн. денник, 13·05 Концерт, 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Легка музика, спів, 16·45 Скринька ПКО, 17·00 Фортепян, 17·25 Куток мови, 17·35 „Корабель-марево" оп. Ваґнера з гр. пл., 17·50 Почт. техн. скринька, 18·00 Львів. турист. бюлетен, 18·05 Нові муз. видання, 18·15 Легка музика, 18·45 Мужики в поході на Парнас (літ. нар.), 19·00 Концерт хору Юранда, 19·20 Балачка, 19·30 Шопенівський реситаль (форт.), 19·50, 19·56 Спорт, 20·00 Трансм. з Варшави: „Циганський барон" оп. Ів. Штравса; Веч. денник, Як працюємо, Рекл. концерт, 22·15 22·30 Дебюсі: Рапсодія з гр. пл., Нові пародії, 23·05 Танк. музика.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло" Львів, Ринок 10.